

-

Gunga dig av mig

Dygnet har vänt på sig, på mig, på sommaren. Att sova nu är inte samma som att sova då.... har tappat innebörden.

Pärlorna på min panna försöker övertala mig att det är varmt. Jag skakar, hör ljudet av mina tänder slå mot varandra, jag fryser.... inifrån och ut.

Långsamt, baklänges, går på allt i min väg. Men framlänges känns för svårfångat.... Låter mig bara inte.

Någon dag, inte allt för långt ifrån nu, skall sena sommarnätter ljusår från nu inte sticka i hjärtat längre.... De får inte.

Bilden av dig bleknar vilken dag som helst nu, den måste.... som sista åtgärd får jag väl lägga den i fickan på ett par jeans och tvätta i nitto grader.

Då kommer du fastna inuti fickan, liksom kopieras över från bilden till fickan....Precis som du fastnat inuti mig.

Inanför mina ögonlock, i mitt hjärta, jag tror säkert en bit av dig, av oss är kvar i min mage....för alltid fastsvetsat.

önskar jag bara kunde gunga bort dig...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Aprilmåne med Poeter.se id #9714 innehar upphovsrätten